

عنوان مقاله:

فراز و فرود گفتمان عدالت در جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش سیاسی، دوره 3، شماره 6 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

غلامرضا خواجه سروی - استادیار علوم سیاسی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

انقلاب اسلامی نقطه عطفی در تاریخ ایران به شمار می رود که مفاهیم تازه ای را به حوزه گفتمانی ایران وارد کرد. این انقلاب که بر پایه اندیشه سیاسی مکتب تشیع شکل گرفته نظریه ای خاص از عدالت را که بر آموزه های شیعی تکیه داشت، در طول این سال ها پیگیری کرده است این واقعیت را می توان در اندیشه های امام (ره) و مقام معظم رهبری (مدظله العالی) به خوبی مشاهده کرد. امام مفهوم شیعی عدالت ضمن حفظ اصالت خود، براساس اقتضایات هر دولتی با تقریرهای تازه ای در حوزه عملی مواجه شده است. در دولت مهدی بازرگان، دولت حداقلی ضرورتی برای تحقق عدالت دانسته شد. اما دولت محمد علی رجایی که در شرایط جنگ ایران و عراق قرار داشت، عدالت را در مبارزه با دشمن تفسیر کرد و نوعی برابری طلبی را در سیاست های خود در پیش گرفت. دولت میرحسین موسوی عدالت اجتماعی و دغدغه مستضعفان را به عنوان اصلی ترین مصادیق عدالت شیعی معرفی کرد. هاشمی رفسنجانی نیز به توسعه به مثابه اصلی ترین ضرورت تحقق عدالت نظر داشت. سید محمد خاتمی عدالت را در حاشیه دغدغه اصلی ترین به نام توسعه سیاسی جستجو می کرد. سرانجام، در دولت دکتر محمود احمدی نژاد مفهوم عدالت ب رمدار شریعت اسلام بار دیگر از بازتعریفی انقلابی و مکتبی برخوردار باشد. حفظ بنیادهای شیعی مفهوم عدالت در نظام جمهوری اسلامی ایران با وجود تحول گفتمان عدالت شیعی در دولت های مختلف، از وجود یک نظریه تام و کامل در حوزه اندیشه سیاسی نظام جمهوری اسلامی ایران حکایت می کند.

کلمات کلیدی:

عدالت، شیعه، انقلاب اسلامی ایران، دولت، گفتمان، برابری، سیاست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832847>

